

بررسی الگوی تغییرات باقیمانده نیتریت سدیم در چهار گروه فراورده گوشتی (قرمز) حرارت

دیده در مدت زمان نگهداری در دمای ۴۰°C

رامین خاکسار^۱، هدایت حسینی^۲، روح‌الله فردوسی^۳، حمید اخوان طباطبایی^۴، حامد احمدی^۴، مهدیه عباسی^۵

۱- استادیار، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده علوم تغذیه و صنایع غذایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

۲- نویسنده مسئول؛ استادیار پژوهشی انتستیتو تحقیقات تغذیه‌ای و صنایع غذایی کشور، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
hosseiny@hbi.ir

۳- پژوهشیار، گروه تحقیقات صنایع غذایی، انتستیتو تحقیقات تغذیه‌ای و صنایع غذایی کشور، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

۵- کارشناس مرکز تحقیقات آزمایشگاهی غذا و دارو، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

تاریخ پذیرش: ۲۷/۴/۸۶

تاریخ دریافت: ۶/۳/۸۶

چکیده

سابقه و هدف: با توجه به مصرف روزافزون فراورده‌های گوشتی و استفاده از نیتریت سدیم در این محصولات، به عنوان نگهدارنده، آنتی‌اکسیدان و تثبیت کننده رنگ و مخاطرات ناشی از استفاده از این نمک مانند ایجاد مسمومیت و سرطان‌زا نیتروزآمین‌ها، این مطالعه با هدف تعیین الگوی تغییرات باقیمانده نیتریت سدیم در ۴ گروه فراورده گوشتی تولیدی کشور در مدت زمان نگهداری در دمای ۴۰°C انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه که به روش توصیفی انجام گرفت، ۴ گروه فراورده گوشتی قرمز حرارت دیده بر اساس استاندارد ملی کشور شامل محصولات دارای ۴۰، ۵۵، ۶۰ و ۹۰ درصد گوشت حاوی ۱۲۰ mg/kg نیتریت سدیم، در یکی از واحدهای تولیدی کشور، در ۳ نمونه برای هر گروه از فراورده‌ها تولید شد. نمونه‌ها در حین فرایند و طی نگهداری در دمای ۴۰°C، به مدت ۸۷ روز، در ۲۱ نوبت و ۲ بار تکرار از نظر میزان باقیمانده نیتریت سدیم طبق روش AOAC مورد آزمون قرار گرفتند.

یافته‌ها: میزان باقیمانده نیتریت سدیم در فراورده حاوی ۴۰ درصد گوشت از مقدار ۶۶ mg/kg در روز تولید با یک روند نزولی پس از انعام بررسی به مقدار ۲۱ mg/kg رسید. میزان نیتریت سدیم در فراورده حاوی ۵۵ درصد گوشت از ۶۳ به ۸۰ در فراورده حاوی ۸۰ درصد گوشت از ۵۳ به ۴۰ در فراورده حاوی ۹۰ درصد گوشت از ۵۱ به ۳۷ mg/kg رسید. پس از ۸۷ روز نگهداری، تفاوت بین سطح نیتریت سدیم در هر فراورده به طور معنی داری کاهش یافت. در مقایسه ۴ گروه فراورده از نظر باقیمانده نیتریت، اختلافی بین سطوح ۴۰ و ۵۵ و ۸۰ با ۹۰ درصد گوشت وجود نداشت، ولی بین باقیمانده نیتریت سدیم در سطوح ۴۰ و ۵۵ با ۸۰ و ۹۰ به طور معنی داری اختلاف وجود داشت ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: با توجه به زیان‌های ناشی از باقیمانده نیتریت و مشتقات حاصل از آن برای سلامت انسان، پیشنهاد می‌شود با در نظر گرفتن جوانب میکروبی و ارگانولپتیک فراورده‌ها، میزان مجاز نیتریت افزوده شده با توجه به درصد گوشت آنها تعییر یابد و برای ۴ گروه فراورده گوشتی حرارت دیده موجود در کشور، با توجه به درصد گوشت و الگوی تغییرات باقیمانده نیتریت سدیم از این ماده استفاده شود.

وازگان کلیدی: نیتریت سدیم، فراورده‌های گوشتی حرارت دیده، باقیمانده نیتریت سدیم

• مقدمه

مهمنترین عمل آورنده فراورده‌های گوشتی است (۱). اما استفاده بی‌رویه نیتریت سدیم به دلیل ایجاد ترکیبات سرطان‌زا مانند نیتروزآمین‌ها، ایجاد حساسیت و تشکیل

امروزه، جهت تثبیت رنگ، ویژگی آنتی‌اکسیدانی و مهار رشد میکروارگانیسم‌ها و بهبود طعم در فراورده‌های گوشتی از نیتریت سدیم استفاده می‌شود، این ترکیب،

کیفیت مناسب، وجود معیارها و استانداردهای دقیق، کاملاً ضروری است. این تحقیق با هدف تعیین الگوی تغییرات میزان باقیمانده نیتریت سدیم در گروههای مختلف فراورده‌های گوشتی انجام شد.

• مواد و روش‌ها

تهیه نمونه‌ها

نمونه‌ها از مواد اولیه مرغوب و تعریف شده بر مبنای استاندارد ملی ایران (شماره ۲۳۰۳) مطابق فرمولاسیون‌های ذکر شده در جدول ۱ تهیه شد. برای تهیه نمونه‌های مربوط به هر گروه فراورده، از ۳ نمونه مجزا استفاده شد (در مجموع ۱۲ نمونه برای گروه فراورده).

جدول ۱- اجزا و درصد به کار رفته در فرمولاسیون

فرآورده‌های گوشتی تولیدی

مواد اولیه(درصد)	فرآورده	فرآورده	فرآورده	مواد اولیه(درصد)
% ۹۰	% ۸۰	% ۵۵	% ۴۰	
۹۰	۸۰	۵۵	۴۰	گوشت
.	۴	۱۱	۱۳/۵	روغن مایع
.	.	.	۴	سویا
.	۱/۵	۳	۳/۵	گلوتن
۲	۲	۲	۸	نشاسته
۱/۶	۱/۶	۱/۶	۱/۶	نمک
۰/۳	۰/۳	۰/۳	۰/۳	پلیفسفات سدیم
۰/۰۱۲	۰/۰۱۲	۰/۰۱۲	۰/۰۱۲	نیتریت سدیم
۰/۰۲	۰/۰۲	۰/۰۲	۰/۰۲	اسید آسکوربیک
۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۸۳	ادویه
۱	۱	۳	۳	آرد گندم
۱	۱	۱	۱	شیر خشک
۲/۲۳	۷/۷۳	۲۲/۲۳	۲۴/۲۳	آب ویخ
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع کل(درصد)

گوشت قرمز، نمک و پلی فسفات، داخل ظرف کاتر ریخته شد و در دمای ۸ تا ۱۰ درجه سانتیگراد به مدت ۵ دقیقه در سرعت بالا مخلوط شد. سپس روغن مورد نیاز، نیمی از یخ، اسید آسکوربیک، ادویه و نیتریت سدیم، اضافه و مخلوط شد. در مرحله بعد، بقیه یخ، آرد گندم، نشاسته و شیر خشک، اضافه و عمل مخلوط کردن در دمای پایین‌تر از ۱۳°C درجه سانتیگراد ادامه یافت. امولسیون تولید شده (فارش) همه فرمول‌ها با دستگاه

ترکیبات مت‌میوگلوبولین سلامت انسان‌ها را در معرض خطر قرار داده است. (۲).

در بین مواد شیمیایی سلطان‌زا که از طریق مواد غذایی به بدن می‌رسند، نیتروزآمین‌ها قدرت و اهمیت بالایی دارند و تحقیقات انجام شده روی حیوانات، همگی قدرت بالای سلطان‌زا این ترکیبات را تأیید می‌کنند (۳). میزان نیتریت افزوده شده و شرایط پخت در تشکیل نیتروزآمین‌ها در فراورده‌های گوشتی حرارت دیده نقش مهمی دارند و مقدار نیتریت سدیم افزوده شده به این فراوردها مؤثرترین عامل است (۴).

میزان تشکیل نیتروزآمین‌ها با محدود غلظت نیتریت سدیم موجود در فراورده، رابطه مستقیم دارد. از این رو، با کاهش حتی مقدار کمی نیتریت سدیم افزوده شده، می‌توان تشکیل نیتروزآمین‌ها را به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش داد (۳) با تغییر درصد گوشت در فراوردها، میزان باقیمانده نیتریت سدیم در حین فرآیند و در طول مدت زمان نگهداری به دلیل ترکیب با میوگلوبین گوشت و تولید نیتروزو میوکروموزن و سایر عوامل (مانند تاثیر بار میکروبی محصول) کاهش می‌یابد. (۵)

از آنجا که فرمولاسیون سوسیس و کالباس در کشور ایران در مقایسه با سایر کشورها منحصر به فرد است و با وجود اشتراک در فرمول پایه، تفاوت‌های زیادی در فراوری و درصد گوشت وجود دارد، نمی‌توان ضوابط و مقررات آن کشورها را در مورد فراورده‌های تولید داخل به کار برد. در استاندارد ملی ایران به شماره ۲۳۰۳، فراورده‌های گوشت قرمز حرارت دیده به چهار گروه ۴۰، ۴۰ و ۵۵٪ و ۹۰ درصد گوشت تقسیم می‌شوند و ضوابط دقیق و مشخصی در زمینه تعیین میزان مجاز نیتریت افزوده شده به سوسیس و کالباس با توجه به درصدهای مختلف گوشت وجود ندارد. حداقل میزان مجاز استفاده از نیتریت سدیم در سوسیس و کالباس ۱۲۰ mg/kg است که این مقدار برای هر ۴ گروه با درصدهای گوشت ۴۰، ۴۰، ۵۵ و ۸۰ درصد یکسان در نظر گرفته شده است (۷). با توجه به مصرف روزافزون فراورده‌های گوشتی و به طور اخص سوسیس و کالباس در کشور و گسترش واحدهای صنعتی تولید کننده، برای تولید محصولات بهداشتی و با

میلی لیتری منتقل کرده و حدود ۵۰ ml آب به آن افزوده شد. سپس به هر یک از آنها ۱۰ ml محلول سولفانیل آمید ۶ ml و محلول اسید کلریدریک ۵ نرمال اضافه و پس از مخلوط کردن، محلول‌ها را به مدت ۵ دقیقه در تاریکی قرار داده و سپس ۲ میلی لیتر محلول آلفانفتیل اتیلن‌دی‌آمین هیدروکلراید به هر یک از آنها اضافه شد و به مدت ۱۰ دقیقه در تاریکی قرار گرفت. پس از به حجم رساندن، مقدار جذب نوری محلول حاصله را با کووت یک سانتی‌متری در طول موج ۵۳۸ نانومتر با استفاده از اسپکتروفوتومتر Shimatzo (Shimatzo) ساخت ژاپن) قرائت شد. پس از مقایسه با منحنی استاندارد تهیه شده، میزان نیتریت در هر یک از نمونه‌ها به صورت جداگانه محاسبه شد. (۸) نمونه‌های تهیه شده در هفته اول، یک روز در میان، در هفته دوم، دو روز در میان، از هفته سوم تا هفته هشتم، سه روز در میان و از هفته هشتم تا سیزدهم، هفت روز در میان طی ۲۰ نوبت که در مجموع ۸۷ روز طول کشید، از نظر میزان باقیمانده نیتریت سدیم مورد بررسی قرار گرفتند.

روش آماری و تجزیه تحلیل داده‌ها:

نتایج به دست آمده در مورد باقیمانده نیتریت سدیم SPSS 11.5 در روزهای مختلف با استفاده از نرم‌افزار آماری ANOVA و با به کارگیری تست آماری آنالیز واریانس یک طرفه و تست Tukey برای مقایسه دو گروه دو و دو و تست Scheffe برای مقایسه روند تغییرات باقیمانده نیتریت، بررسی شدند.

۰ یافته‌ها

یافته‌های مربوط به اندازه‌گیری میزان باقیمانده نیتریت سدیم در فارش قبل و بعد از پخت در ۴ گروه فراورده در جدول ۲ نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، حداکثر میزان باقیمانده نیتریت سدیم از ۱۲۰ ppm افزوده شده، قبل از پخت در فراورده‌های ۷۳ ppm بود که با افزایش درصد گوشت فراورده، این میزان به ۶۲ ppm در فراورده ۹۰٪ رسید. به عبارت دیگر، درصد افت نیتریت سدیم ناشی از پخت در این فراورده‌ها کمتر از ۵۰ درصد بود که حداکثر آن به میزان ۴۸٪ در فراورده ۹۰٪ گوشت بود.

پرکن Handtmann300 داخل پوشش‌های پلی‌آمیدی با قطر ۳۰ mm ریخته شد.

به منظور اندازه‌گیری باقیمانده نیتریت سدیم قبل از پخت، از فرمول‌های تولیدی پر شده داخل پوشش به طور تصادفی نمونه‌برداری صورت گرفت. عمل پخت با استفاده از بخار آب تا رسیدن دمای درونی فراورده به ۷۰°C انجام شد. سپس همه نمونه‌های تولید شده در زیر دوش آب سرد تا دمای ۲۰°C خنک شده و سپس سطح آنها خشک شد.

از ۱۲ فرمول، به طور کاملاً تصادفی نمونه‌برداری به عمل آمد. لازم به ذکر است که همه نمونه‌ها طی فرایند کاملاً یکسان و مطابق مراحل ذکر شده، تهیه شدند و به همراه نمونه‌های فارش جهت انجام آزمون‌ها مربوطه به محل آزمایشگاه انتقال یافتند و در شرایط تعیین شده ۴°C به منظور انجام آزمون اندازه‌گیری باقیمانده نیتریت، نگهداری شدند.

اندازه‌گیری باقیمانده نیتریت سدیم:

برای انجام آزمون نمونه‌های مختلف، ابتدا مقدار ۱۰ گرم نمونه کاملاً یکنواخت پس از توزین به بشر ۲۵۰ ml میلی‌لیتری منتقل شد. پس از ۱۰۰ ml آب ۷۰°C و ۵ ml محلول بوراکس اشباع^۱ به آن اضافه شد. بشر به مدت ۱۵ دقیقه روی بن ماری قرار داده شد و در فواصل مشخص به هم زده شد. پس از خنک شدن ۲ ml محلول رسوب دهنده پروتئین شماره یک^۲ و بعد از بهم زدن ۲ ml از محلول رسوب دهنده پروتئین شماره دو^۳ به آن اضافه شد. سپس محتويات بشر به یک بالان ژوژه ۲۰۰ mlی‌لیتری منتقل و به حجم رسانده شد.

محلول را به مدت ۳۰ دقیقه در درجه حرارت محیط قرار گرفته، سپس صاف شد. حجم معینی (۱۰، ۱۵، ۲۰، ۵ میلی لیتر) از محلول صاف شده را به بالن‌های ۱۰۰

- ۵۰- ۵ گرم تترابورات سدیم هیدراته در مقداری آب حل شده و سپس به حجم یک لیتر رسیده است.

- ۱۰۶- ۱۰ گرم فروسیانور پتاسیم هیدراته حل شده در آب که به حجم یک لیتر رسیده است.

- ۲۲۰- ۲۰ گرم استات روسی هیدراته و ۳۰ ml اسید استنیک غلیظ حل شده در آب که به حجم یک لیتر رسیده است.

از ppm ۵۳ به ۳ ppm و در فراورده ۹۰٪ از ppm ۵۱ به ۲ ppm رسید.

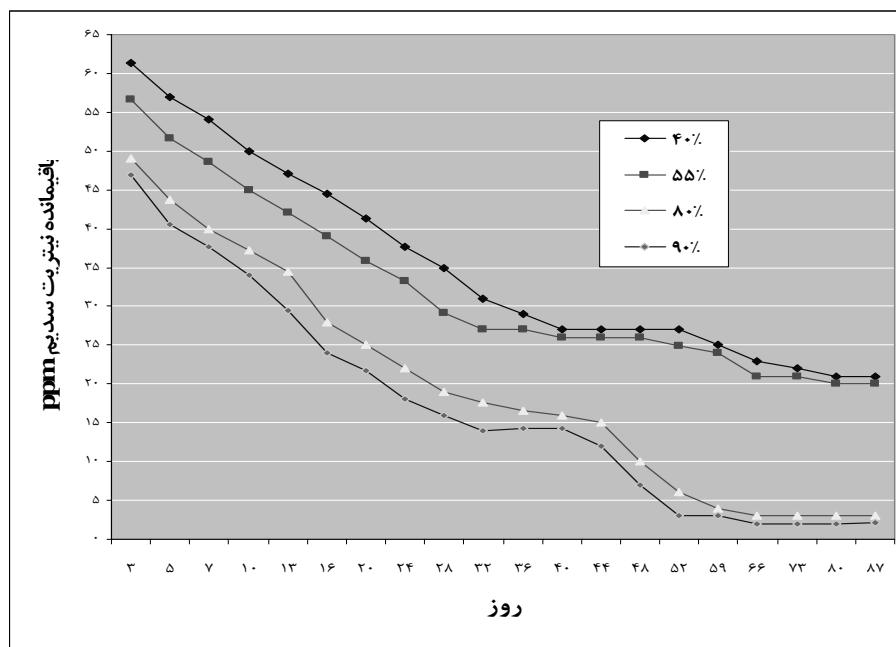
بر اساس آنالیز واریانس ANOVA و تست تکمیلی به روش Scheffe تفاوت روند نزولی کاهش میزان باقیمانده نیتریت سدیم بین تمامی گروه‌ها معنی دار بود ($p < 0.05$). همچنین طبق یافته‌های حاصل از آنالیز واریانس ANOVA و تست تکمیلی به روش Tukey مشخص شد که اختلاف میزان باقیمانده نیتریت سدیم، بین فراورده‌های ۴۰٪ و ۵۵٪ معنی دار نیست. اختلاف بین فراورده ۸۰٪ و ۹۰٪ هم معنی دار نبود. ولی اختلاف بین فراورده‌های ۴۰٪ و ۵۵٪ در مقایسه با فراوردهای ۸۰٪ و ۹۰٪ معنی دار بود ($p < 0.05$).

باقیمانده نیتریت سدیم پس از پخت در روز اول در همه نمونه‌ها کاهش یافت که این میزان در فراورده‌های ۴۰٪، ۵۵٪ و ۹۰٪ به ترتیب به ۶۶، ۶۳ و ۵۱ ppm رسید. درصد افت نیتریت سدیم در فراورده‌های ۸۰٪ و ۹۰٪ بیش از ۵۰٪ درصد بود. میزان افت نیتریت قبل از پخت بین ۱۰٪ تا ۱۸٪ درصد بود.

روند کاهش میزان باقیمانده نیتریت سدیم در ۴ گروه فراورده گوشتی مورد بررسی، در شکل ۱ رسم شده است. میزان باقیمانده نیتریت سدیم در فراورده ۴۰٪ از مقدار ۶۶ ppm در روز اول با یک روند نزولی، پس از اتمام بررسی به ۲۱ ppm رسید. میزان باقیمانده نیتریت سدیم در فراورده ۵۵٪ از ۵۵ ppm به ۲۰ ppm در فراورده ۸۰٪ و ۹۰٪ از ۵۱ ppm به ۲ ppm در فراورده ۹۰٪ رسید.

جدول ۲- باقیمانده و درصد افت نیتریت سدیم، قبل و پس از پخت در ۴ گروه فراورده

فراءورده (ppm)	میزان نیتریت سدیم				باقیمانده نیتریت سدیم، پس از پخت در روز اول	باقیمانده نیتریت سدیم، پس از پخت به مقدار	افت نسبت به مقدار قبل از پخت (درصد)
	افت (درصد)	مقدار (ppm)	افت (درصد)	مقدار (ppm)			
۴۰	۴۵	۶۶±۰/۷	۳۹	۷۳±۱/۱	۱۲۰	۴۰	
۵۵	۴۷	۶۳±۱/۲	۴۰	۷۲±۰/۹	۱۲۰	۵۵	
۸۰	۵۶	۵۳±۰/۹	۴۶	۶۵±۰/۲	۱۲۰	۸۰	
۹۰	۵۷	۵۱±۰/۳	۴۸	۶۲±۰/۱	۱۲۰	۹۰	

شکل ۱- باقیمانده نیتریت سدیم ppm بر حسب در ۴ گروه فراورده گوشتی در مدت نگهداری در ۴°C

• بحث

باقیمانده نیتریت سدیم، بیشتر از حد مجاز پذیرفته شده ۶۰ ppm یعنی در ایران بود، در حالی که این ارقام در مورد فراورده‌های گوشتی با درصد گوشت ۵۱ تا ۶۰ و ۶۱ تا ۹۰ به ترتیب ۸/۲ و ۶/۱ درصد بود(۱۵). نتایج به دست آمده از بررسی کامکار در سال‌های ۸۰ و ۸۱ نشان داد که درصد قابل توجهی از فراورده‌های گوشتی تولید شده که در سال ۱۳۸۰ (۴/۴٪) و سال ۱۳۸۱ (۷/۷٪) دارای باقیمانده نیتریت سدیم بالاتر از حد مجاز بودند.

نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان می‌دهد که با توجه به افزودن ۱۲۰ ppm نیتریت سدیم اولیه، در صد قابل توجهی از آن، قبل از پخت کاهش می‌یابد. دلیل این افت را می‌توان به واکنش بین نیتریت و میوگلوبین گوشت و تشکیل کمپلکس نیتریت-هم نیتروزومیوگلوبین نسبت داد که عامل اصلی ایجاد رنگ سرخ قبل از پخت گوشت‌های عمل آوری شده است. فراورده ۴٪ به دلیل درصد گوشت پایین‌تر، نسبت به بقیه فراورده‌ها میزان افت پایین‌تری داشت. به عبارت دیگر، هر قدر، میزان گوشت فراورده‌ها بیشتر باشد، به دلیل وجود میوگلوبین بیشتر در محیط، نیتریت سدیم بیشتری با آن ترکیب و از محیط حذف می‌شود (۱۶-۱۸، ۱۲، ۱۳).

نتایج این تحقیق و مطالعات مشابه، نشانگر آن است که میزان باقیمانده نیتریت سدیم در طول فرآیند و پس از آن در طول مدت زمان نگهداری در فراورده‌های با درصد گوشت مختلف، متفاوت است. به طوری که میزان باقیمانده نیتریت سدیم در فراورده‌های با درصد گوشت کمتر، بیشتر است.

با توجه به مضرات نیتریت و مشتقات حاصل از آن برای سلامت انسان، پیشنهاد می‌شود با در نظر گرفتن جوانب بهداشتی و ارگانولپتیک فراورده‌ها، میزان مجاز نیتریت افزوده شده با توجه به درصد گوشت آنها تغییر کند. با توجه به اینکه بر اساس استاندارد ملی ایران، سوسیس و کالباس در ۴ گروه فراورده ۴۰ تا ۵۰، ۵۰ تا ۶۰، ۶۰ تا ۹۰ و بیش از ۹۰٪ گوشت تقسیم می‌شود. افزودن ۱۲۰ ppm نیتریت سدیم برای هر ۴ گروه جای

نیتریت سدیم به عنوان افزودنی در تولید فراورده‌های گوشتی به کار می‌رود. به دلیل خطرات ترکیبات مشتق شده از نیتریت سدیم میزان افزوده شده آن مستلزم دقیق و کنترل بیشتری است.

نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که عملیات پخت، سبب افت باقیمانده نیتریت سدیم می‌شود با توجه به مطالب عنوان شده در بالا و همچنین میزان باقیمانده نیتریت سدیم در فراورده ۴۰٪ که دارای بالاترین میزان باقیمانده نیتریت یعنی ۶۶ ppm بود و مقایسه آن با حد مجاز استاندارد ملی ایران که ۸۰ ppm در روز اول است، می‌توان نسبت به کاهش این مقدار، تحقیقات بیشتری انجام داد.

در مدت زمان نگهداری در شرایط تعريف شده ۴۰°C در مدت ۸۷ روز، روند نزولی میزان باقیمانده نیتریت سدیم در فراورده گوشتی با درصد گوشت پایین‌تر، کمتر بود و نیتریت بیشتری در محصول باقی ماند. در فراورده‌های ppm ۴۰ و ۵۵٪، میزان باقیمانده به ترتیب در ۲۶ و ۲۷ ثابت باقی ماند. این میزان در فراورده‌های ۸۰ و ۹۰٪ به ترتیب به ۳ و ۲ ppm رسید که نشانه واکنش نیتریت با مشتقان میوگلوبین است. در نتیجه، هر قدر میزان گوشت بالاتر باشد، میزان باقیمانده نیتریت سدیم، کمتر است. و در نمونه‌های با درصد گوشت کمتر، در انتهای بررسی، میزان نیتریت بیشتری باقی می‌ماند. حداقل نیتریت سدیم مورد نیاز برای جلوگیری از رشد کلستریدیوم بوتولینوم در محصولات گوشتی عمل آوری شده ۴۰ تا ۸۰ ppm است (۹، ۱۰).

در مطالعه کامکار در سال ۱۳۸۰ روی نمونه‌های مختلف سوسیس و کالباس عرضه شده در فروشگاه‌های ایران از نظر میزان باقیمانده نیتریت سدیم، این باقیمانده بین ۱ تا ۱۰۸ ppm متغیر بود و ۴/۴ درصد از نمونه‌های مورد آزمایش، حاوی بیش از حد مجاز (۶۰ ppm) نیتریت بودند(۱۴). در مطالعه دیگر کامکار در سال ۱۳۸۱ که میزان باقیمانده نیتریت در فراورده‌های گوشتی عرضه شده در تهران را مورد بررسی قرار داد، مشخص شد که در ۱۰ درصد فراورده‌های گوشتی ۴۰ تا ۵۰٪

طرح تحقیقاتی و تامین هزینه‌های آن و همچنین مدیریت محترم تولید شرکت سولیکو و همکارانشان به دلیل تامین مواد اولیه و تجهیزات لازم برای تولید نمونه‌ها و مستواً محترم بخش فراورده‌های گوشتی آزمایشگاه اداره کل نظارت بر مواد غذایی و دارویی سپاسگزاری می‌شود.

بسی تامل دارد و پیشنهاد می‌شود برای ۴ گروه فراورده تولید شده در داخل کشور میزان نیتریت سدیم به یک اندازه استفاده نشود. این امر، نیازمند تحقیقات بیشتری در زمینه بررسی وضعیت میکروبی هر ۴ گروه فراورده است.

سپاسگزاری:

از معاونت محترم پژوهشی انسستیتو تحقیقات تغذیه‌ای و صنایع غذایی کشور به خاطر تأیید ضرورت انجام این

• References

- 1.Sriken, B., zdemir, M.,Yavuz, H., Pamuk, S.(2005). The microbiological quality and residual nitrate/nitrite levels in turkish sausage (soudjouck) produced in Afyon Province, Turkey.. Food Control. ARTICLE IN PRESS.
- 2.Cammack, R., Joannou, C.L., Cui, X.Y., Martínez, C.T., Maraj S.R., Hughes, M.N.(1999). Nitrite and nitrosyl compounds in food preservation, *Biochimica et Biophysica Acta – Bioenergetics*. 1411 (2–3), p. 475-488.
- 3.Lijinsky, W. (1999). N-Nitroso compounds in the diet. *Mutation Research*. 443, 129–138.
4. Park K.R., Lee, S.J.Shin, J.H.(1998). The formation of N-nitrosamine in commercial cured products. I. Occurrence of N-nitrosamine in commercial ham and sausage. *Korean Journal of Food Hygiene and Safety*. 13 ,4 . 400–405.
5. Cassens, R. G., Greaser, M. L., Ito, T., Lee, M.(1979). Reactions of nitrite in meat. *Food Technology*. 33,46-57.
- 6.Cassens, R.G. Use of sodium nitrite in cured meats today. *Food Technology*. 1995: 72-78.
۷. سوسیس و کالباس: ویژگیها و روش های آزمون، استاندارد ملی شماره ۲۳۰۳. ۲۳۰۳. کرج: موسسه استاندارد و تحقیقات ایران. تجدید نظر دوم، ۱۳۷۹
۸. گوشت و فراورده‌های آن: اندازه‌گیری نیتریت سدیم در فراورده‌های گوشتی. استاندارد ملی شماره ۹۲۳. کرج: موسسه استاندارد و تحقیقات ایران. ۱۳۷۵
- 9.Harold, B.H; Wood, G., Jay, D., Deoevr,P (1994). Principles of meat science, 3rd ed. Kendall/Hunt publishing company,p:133-162.
- 10.Dich-J (1996). Dietary intakes of nitrate, nitrite and NDMA in the finnish mobile clinic health examination survey. *Food Additives and Contaminants*.13(5) 541-552.
- 11.Muller, D.W.(1991). Curing and smoking, are they healthier processes to day than they used to be. *Flerschwirtsch*, 71(1), 61-63.
- 12.Pearson, A.M. Patric,W.,Masoy,K.,Danielly,I.(1984). Processed meats, second edition, AVL publishing company. INC. PP: 46-67.
- 13.Alley, G., Cours, D. & Demeyer, D. (1992). Effect of nitrate,nitrite and ascorbate on colour and colour stability of dry,fermented sausage prepared using 'Back Sloping'. *Meat Science*, 32, 279-287.
۱۴. کامکار، ابوالفضل. رکنی، نوردهر. چراغعلی، عبدالمجید. حسینی، هدایت رضایی مجاز. مهران. بکایی، سعید و همکاران. (۱۳۸۳). اندازه‌گیری میزان باقیمانده نیتریت در انواع فراورده‌های گوشتی عرضه شده در ایران به روش اسپکتروفوتومتریک . مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، دوره ۵۹ ، شماره ۲، ص ۱۷۹-۱۸۲
۱۵. کامکار، ابوالفضل .حسینی، هدایت (۱۳۸۳). مطالعه میزان باقیمانده نیتریت در فراورده‌های گوشتی عرضه شده در تهران در سال ۱۳۸۱. پژوهش و سازندگی در امور دام و آبزیان، شماره ۶۳ ، ص ۶۰-۶۵
- 16.Chun-kuang, C. Change of nitrite and nitrate residues in meat products without perior addition of nitrates. *Journal Chinese Society Animal Science*, 1994: 23,67-73.
- 17.Perez-Rodriguez, M. L., Bosch- Bosch, N., Garcia-Meta, M. Monitoring nitrite and nitrate residues in Frankfurters during processing and storage. *Meat Science*. 1996: 44 . 65-73.
- 18.Cassens. R.G. Residual nitrite in cured meat. *Food Technology*, 1997: 512 . 53–55.